TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI
(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Company.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:

For 1 year $3.50; For 6 Months, $1.75; For 3 Months, $1.00; For 1 Month 40c.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta $3.50; 6 kuukautta $1.75; 3 kuukautta $1.00; 1 kuukausi 40c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuosikerta $5.50; 6 kuukautta $3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.
Telefooni: konttori 365, toim. 832.

1

Vain sosialistipuolue ajaa riistännän poistamista

Sosialistinen työväenpuolue edustaa kaikkialla aina kaikissa valtiollisissa ja taloudellisissa kysymyksissä työväestön luokkaetuja ja vastustaa tarmokkaasti kaikkien luokkavastakohtain hämmentämistä ja peittelemistä sekä työläisten käyttämistä kapitalististen puolueitten hyväksi. Tämä on se ajatus, joka lausutaan kaikkien maitten sosialistipuolueitten ohjelmissa.

Mitä sitten ovat kapitalistiset puolueet? Robert Danneberg vastaa kysymykseen seuraavalla tavalla: "Kapitalistisia puolueita ovat kaikki ne, joista nykyinen yhteiskunta perusteiltaan näyttää muuttumattomalta, ne, jotka ovat sitä mieltä, että sitä voi sieltä täältä **uudistaa**, mutta että meidän nykyisen talousjärjestelmämme perusluonteen, tuotannonvälineitten yksityisomistuksen, joka on työväenluokan riistämisen aiheuttajana, täytyy **jäädä pysyväiseksi**. Ne ovat sen takia työläisten, proletaarien vihollisia: joka niihin liittyy, hän on oma vihollisensa, omien etujensa vastustaja. Tästä ei suinkaan johdu, ettei joku kapitalistien puolue jossakin erikoistapauksessa edusta työväestön etuja. Mutta ei silti lakkaa olemasta kapitalistinen puolue. Työläisten aseman parantaminen ei tarvitse olla yksinomaan työläisten pyrkimyksenä. Mutta siitä eteenpäin, riistämisen **lieventämisestä** sen **poistamiseen**: tämä päämäärä on **ainoastaan sosialistipuolueella** ja juuri sen kautta se eroaa kaikista kapitalistisista puolueista, olkoot ne kuinka työväelle ystävällisiä tahansa. Tästä ei kukaan työläinen saa olla epätietoinen." — Työm.

Niin todellakin

"Pakollinen asevelvollisuuslaki asettaisi tulen sulatusuunin alle", huudahtaa Morning Oregonian, täkäläisten jingoistien horjumattomin äänenkannattaja, puhuessaan pakollisesta asevelvollisuuslaista, jota kongressi suunnittelee nykyisin.

Niin todellakin tulisi käymään. Pakollinen asevelvollisuuslaki tulisi täyttämään täkäläiselle kapitalistiluokalle, erittäin tärkeän tehtävän riistäessään siirtolaistyöväestöltäkin, jota nykyisin pyritään kansalaistuttamaan kaikilla mahdollisilla keinoilla, kaiken mahdollisuuden pysytellä pois armeijasta. Noin pari vuotta sitte, kirjoittaessamme silloin alullepannusta kansalaistuttamisliikkeestä, selitimme sen tapahtuvan tarkoituksella pakottaa jokainen siirtolaistyöläinen armeijaan, ja nyt myöntävät militaristimme itsekin, että se oli tarkoitus. Silloin jo täytyi sokeimmankin nähdä, mihin oltiin kulkemassa. Kapitalisti ei ollenkaan välitä siitä, onko hänen työläisensä äänestyskelpoinen tai ei, pikemmin pitää työssään sellaista joka ei ole kansalainen, kuin sellaista joka voi myöskin äänestää, sillä useassa tapauksessahan pannaan ääneskelpoinen työläinen pois työstä juuri vaalien edellä, mutta saadakseen sotilaita, täytyy ensin kansalaistuttaa, koska vain kansalaiset voidaan pakottaa armeijaan. Sotilaitten saaminen on tärkeämpi, kuin äänioikeuden saannin estäminen.

Pakolliseen asevelvollisuuteen suostuminen merkitsee samaa, kuin kaikista oikeuksista luopuminen, sillä sotilaalla ei ole täysiä kansalaisoikeuksia, vaikka hän ei ole rintamassakaan. Kun muu työväestö menee esim. lakkoon, voidaan sotilaat estää siitä hallinnollisella mahtikäskyllä, varsinkin sellaisina aikoina, kuin nykyinen, jolloin kaikenlaiset mitä häikäilemättömimmät poikkeuslait ovat pian voimassa. Sotilasta kohtaa aina säädösten rikkomisesta ankarampi rangaistus kuin siviilimiestä, sillä sotilaalla ei yleensä myönnetä olevan mitään oikeuksia, päinvastoin ehdoton velvollisuus alistua ylempiensä mielettömimpiinkin oikkuihin.

Tällaisissa suhteissa ei olekaan kumma, jos ulkomaalaiset voitaisi "kansalaistuttaa" niin perinpohjaisesti, että niistä karsiutuisi kaikki halu vaatia täkäläisiltä riistäjiltä palkankorotuksia, työpäivän lyhennyksiä ja muita parannuksia oloihinsa.

VAARAN LÄHETESSÄ

Nykyisin kirjoitetaan tavattoman paljon sodasta: näyttääpä toisinaan siltä kuin ei muusta voisi enää kirjoittaakaan, mutta kun tarkemmin harkitsee asiaa, niin se onkin päivän kysymyksistä polttavin. Ei ole mitään taloudellista kysymystä, joka ei olisi kiinteässä yhteydessä sotakysymyksen kanssa ja siksipä se sukeltautuukin esille jokaisen kysymyksen yhteydessä.

Kuvaavia ovat Wall-kadun rahalaitosten lausunnot siitä että jos sota julistettaisi, niin olisi sillä rauhoittava vaikutus täkäläisiin rahamarkkinoihin ja luonnollisesti siis myöskin teollisuusoloihin. Siellä myönnetään, että sota saisi aikaan vilkkaan teollisuuskauden, jolloin voitot olisivat loistavia, ennen kuulumattomia, ja siksi siellä koetetaankin kaikin voimin saada sota syttymään.

Teollisuuselämämme on eroittamattomassa yhteydessä sotakysymyksen kanssa, mutta jos antaudumme sen luulon valtaan, että kun kerran teollisuuselämä sodan kautta vilkastuisi, niin sota olisi siten hyödyllinen myöskin työväestölle, niin olemme kokonaan väärässä. Sota ei tulisi millään tavalla hyödyttämään tämän maan, eikä minkään muunkaan maan työväestöä, vaan päinvastoin tekemään sen elämän entistäkin kauheammaksi. Kun sota merkitsee suurempia voittoja, merkitsee se siis kohonneita elinkustannuksia, mutta ei suinkaan kohonneita palkkoja, koska se toisi mukanaan pakollisen teollisuuspalveluksen, jolloin tehtailijat saisivat mielensä mukaan määrätä palkkatason ja se ei tulisi olemaan korkea.

Osoitteeksi siitä, kenen edut todellakin ovat kysymyksessä, voidaan ottaa huomioon se innostus, jota tehtailijat ovat osoittaneet tarjotessaan tehtaitaan hallituksen käytettäväksi. Luonnollisesti tehdään sellaiset tarjoukset suunnattomasti korotetuilla hinnoilla, s. o. tehtaat tulisivat saamaan tuotteistaan entistä paljon korkeammat hinnat. Jos hallitus selittäisi, että se ottaa tehtaat haltuunsa niiden todellisesta hinnasta, niin jokainen tehtailija panisi vastaan kaikella mahdillaan. Jos hallitus selittäisi, että sotatilanteen vallitessa otetaan teollisuuslaitokset yhteiskunnan haltuun ja asetetaan ne käyntiin tarvetta eikä voittoa varten, sekä pidetään siten käynnissä sodan loputtuakin, niin saisimme pian kuulla jokaisen porvarilehden puhuvan sotaa vastaan ja jos sota sittekin syttyisi, olisi se tehtailijain sotaa hallituksen aikeita vastaan.

Mutta luonnollisesti ei hallituksella ole mitään sellaisia aikeita; päinvastoin sillä on aikomus edistää voittojen saantia mahdollisimman paljon ja siksi se riistääkin työväeltöltä jokaisen mahdollisuuden asettaa mitään esteitä riistäjien pyrkimyksille.

Sellainen valtava liike kuin nykyinen maailmansota on, on käsitettävissä vain sillä edellytyksellä, että käsittää luokkataistelun sen kaikissa eri muodoissa, sekä kapitalistisen tuotantotavan aiheuttamat sisäiset vastakkaisuudet eri maiden kapitalistiluokkien välillä. Vaikkakaan ei sota ole suoranaista taistelua työväenluokan välillä, vaan kapitalistiluokkien sisäisten asiain synnyttämää selkkausta, antaa se jokaisen maan kapitalistiluokalle kuitenkin mitä voimakkaamman aseen oman maansa työväenliikettä vastaan. Huolimatta siitä, mitä kapitalistiluokka jossakin maassa sodassa menettää, voittaa se siinä aina yhdessä suhteessa: oman maansa työväestöön nähden. Riistäjät järjestävät jälleen välinsä sodan loputtuakin, sillä eihän ollenkaan käy päinsä, että vaikka Saksa esim. häviäisikin, että saksalaiselta pääomalta voitaisi riistää voitonsaannin mahdollisuudet. Kyllä se löytää siihen mahdollisuuden tavalla tai toisella, joskaan ei sellaisessa määrässä kuin silloin jos se palaisi sodasta voittajana. Mutta sensijaan on aivan varma, että Saksan työväenliike kärsii sodasta sanomattomasti. Sen vuosikausien saavutukset ovat riistetyt ja se saa käydä taas monta katkeraa taistelua, ehkäpä vuodattaa vertakin ennen kuin sikäläisen työväestön käytettävänä ovat edes ne oikeudet, joita se nautti ennen sotaa.

Kapitalistiluokalla ovat voiton mahdollisuudet hävitessäänkin, mutta työväestöllä ei ole sitä silloin kun sodat ovat kysymyksessä ja siksi onkin työväestön vastustettava jokaista yritystä syöstä maa sotaan.

RANSKAN SOSIALISTIEN PUOLUEPÄIVILTÄ

Venäjän sos. dem. työväenpuolueen ulkomaasihteeristö on Ranskan sos. dem. puolueen kansalliskongressille lähettänyt seuraavan kirjelmän:

Arvoisat toverit!

Toveri Dubreuilhin kirjelmässä kutsuttiin meitä lähettämään edustajamme teidän vuotuiseen kongressiinne. Tässä kutsussa me huomaamme oireita kasvavasta tarpeesta saada ennalleen kaikki ne kansainväliset siteet, jotka sota väliltämme on rikki repinyt. Holla haluaisimme tätä tilaisuutta hyväksemme käyttää antaaksemme lähettiläällemme tilaisuuden kuulla, mitä Ranskan sos. demokraattisen puolueen vastuunalaiset jäsenet sanovat ja ajattelevat tällä kertaa niistä työväenluokan tärkeimmistä elinkysymyksistä, joita nykyinen koko maailmaa käsittävä murhenäytelmä eteemme on asettanut. Meidän lähettiläämme läsnäolo teidän keskuudessanne tarjoisi samalla myöskin meille tilaisuuden antaa todenmukainen kuvaus Venäjän taantumuksen hillittömästä elämöimisestä, joka taantumus täällä riehuu kansallisen puolustuksen vaipan alla ja tukee itseään yhdistyneen demokratian aineellisella avustuksella, samalla kuitenkin kuristaen kurkusta kaikkia Venäjän hallituksen alaisia kansoja aasialaisella, eli oikeammin sanoen keskiaikaisella julmuudella, autioittaen omaa maatansa, sekä tukahuttaen työväenliikkeen ja tappaen jokaisen sivistyksen ja vapauden taimen. Toisaalta haluaisimme teille myöskin kertoa niistä ponnistuksista, joita meitä edustavat toverimme ovat Venäjän duumassa ja koko maassa tehneet ja yhä edelleenkin tekevät taistellessaan tätä imperialistista sotaa vastaan ja täyttäessään velvollisuuksiaan kansainvälisinä sosialisteina.

Mutta tuntiessamme Venäjän tsaariuden kaikkivaltiaitten valtiollisten ja poliisiagenttien mahdin myöskin Ranskan tasavallan maaperällä, on meillä jonkinmoinen oikeus epäillä, että sellainen mielenosotus saattaisi meidän ranskalaiset toverimme hankalaan ja epämiellyttävään asemaan. Toveri Trotzkyn kohtalo, hänen, joka oli erään Pariisissa ilmestyvän "Nashe Slovo" nimisen venäläisen päivälehden toimittaja, on varmaankin luotettavana todisteena siitä, mikä vaikutusvalta Venäjän hallituksen lausumalla sanalla on Ranskan tasavallassa, koska kerran teidän puolueenne edustajakaan hallituksessa ei voinut ehkäistä sellaista puhe- ja turvallisuusoikeuden törkeätä häpäisemistä. Ja tällä perusteella, arvoiset toverit, olemme sitä mieltä, että säästämme teidän puolueenne johdon joutumasta ikävään asemaan kiitoksella sivuuttaessamme veljellisen kutsumuksenne saapua kongressiinne ja sensijaan vain kirjallisesti teitä tervehdimme toivoen, että väittelynne ja päätöksenne edistäisivät kansainvälisen työväestön liiton uudelleen rakentamisen asiaa. Johtakoon tämä kongressi kaikkien niitten ranskalaisten tovereitten rohkealla myötävaikutuksella, joitten kanssa Zimmerwaldissa ja Kienthallissa olemme kokoontuneet ja yhteisin voimin työskennelleet, siihen lopputulokseen, että tämä veljesmurhaa muistuttava sota sivistyskansojen välillä niin pian kuin mahdollista päättyisi, koska se raunioittaa koko maailman. Venäjän sosialistien enemmistön mielestä olisi eri maitten sosialistipuolueitten hartaimpana ja jaloimpana tehtävä tällä hetkellä solmia yhteen kansainväliset siteet kaikkien järjestyneitten työläisten välillä, jotta yhdistyneinä ja solidaarisesti voitaisiin vastustaa ja tehdä tyhjäksi vallassa olevien luokkien hallitusten politiikka, ne kun kaikki nyt saarnaavat luokkarauhaa ja yhteistoimintaa kansallisen puolustuksen nimessä, seuraten johdonmukaisesti imperialistisia periaatteitaan ja tarkoitusperiään koettaen tuon kavalan naamarin varjossa työntää työväestö vihollistensa leiriin. Tässä tehtävässä he jo jossain määrin ovat onnistuneetkin! Tämän lisäksi Venäjän sosialistien suuri enemmistö toivoo, että sosialistisella yksimielisyydellä ja harkitulla toiminnalla voitaisi hallitsevat luokat pakottaa pikaiseen rauhantekoon ilman että mitään kansaa siinä tultaisi palottelemaan enempää kuin ryöstämäänkään. Tähän tehtävään velvottaa teitä teidän johtavat periaatteenne, proletariaatin historiallinen tehtävä ja useissa kansainvälisissä kongresseissa tehdyt päätökset, samaten kuin siihen tällä kertaa teitä kutsuvat koko työväenluokan ja koko europalaisen sivistyksen elinkysymykset. Kansainvälisen sosialistitoimiston kautta kaikkien, sekä sotivien että puolueettomien maitten sosialistien kokoonkutsuminen yhteiseen kongressiin, olisi tämänkaltaisen uudelleensyntymisen tiellä ensimäinen ratkaiseva askel. Kaikkien, tai ainakin useimpien kysymyksessä olevien maitten proletariaatin esitaistelijain hartaimpana toivomuksena on juuri tällaisen kansainvälisen kongressin kokoonkutsuminen. Tähän asti kuitenkin ovat juuri ranskalaisen sosialismin viralliset johtajat pahimmin vastustaneet jokaista tämänkaltaista yritystä. Meidän ranskalaisten tovereittemme kongressilla olisi kypsytettävänä suuri poliittinen ja moraalinen tehtävä, jota ei voitane kyllin suureksi arvioida, kun nimittäin siinä luovuttaisiin näistä traditsioneista, eli tavoista ja lähestyttäisi ja liityttäisi toisiin sosialistisiin puolueisiin. Se tilanne, jossa nykyisin vaikutusvaltaisimmat sosialistipuolueet ovat, uhkaa sosialistista liikettä yleensä sodan jälkeen mitä huonoimmilla seurauksilla: sosialismia koetetaan näet tappaa usuttamalla sen ihanteita vastaan syvä taantumus, samalla kun koetetaan saada aikaan moraalinen raastila, jonka kestäessä työväenliike ajotaan myrkyttää kansallisvihalla ja siten se saada hallitsevien luokkien valtoihin. Koko maailman sosialistipuolueitten veljellisen liiton uudelleen rakentaminen ja sen yksituumainen, harkittu ja proletariaatin kansainvälisiin etuihin ja luokkataisteluun perustuva toiminta voisi — ja onkin ainoa joka voi — entiselleen saattaa työläisten välisen ystävällisyyden, jonka historiassa ennen tuntematon raateleminen, sanomalehdistön rikokselliset kiihotustyö ja porvarillisten politikoitsijoitten kavaluus nyt on särkenyt. Tässä pyrinnössä kansainvälisen sosialismin vapaat ja vallankumoukselliset ihanteet toimivat ruoskan tavoin, joka iskuillaan pitää työläisten mielissä kaikki läpikäydyt rikokselliset kärsimykset ja ne taivuttaa yhteisen kurjuuden tuntiessaan toisiaan lähestymään.

Jos Ranskan sosialistipuolue liittyisi sellaiseen kansainväliseen toimintaan ja sitä alkaisi suosia, niin epäilemättä se tapaisi voimakasta vastakaikuа maailman kaikkien työläisten puolelta ja samalla työntäisi sivuun kaiken sen närkästyksen, mikä kahden viimeisen vuoden aikana on sosialistisen toiminnan halvannut. Eritoten Saksassa sellainen teko johtaisi toimintaan, sillä siellä on vallankumouksellinen vähemmistö vähitellen voimistunut ja kaiken aikaa pysynyt uskollisena sosialismin periaatteille käyden taistelua kallilla uhrauksilla rauhan puolesta ja militaristista ja kapitalistista taantumusta vastaan.

Tässä mielessä ja toivoen, että väittelyissänne kansainväliset ihanteet loistavasti selviytyisivät voittajina, lähetämme teille veljellisen ja vilpittömän tervehdyksemme.

Paul Axelrod.

Venäjän sos. dem. työväenpuolueen edustaja kansainvälisessä sosialistitoimistossa.

SIELTÄ *ja* TÄÄLTÄ

KAI SE NYT PELASTUU.

Tämän maan suomalaisilla kamasaksoilla on aina ollut useampia "rautoja" tulessa joilla he ovat koettaneet kiinnittää tavallisen työväestön huomiota puoleensa, ja mikä ihmeellisintä, kaikki ne hommat ovat aina tarkottaneet "rakkaan siirtokansan" parasta. Omaa etuaan eivät näiden puuhien yläpitäjät koskaan ole etsineet, vaikka he, sivumennen sanoen, ovat näillä hommillaan tehneet toimeentulonsa vieläpä rikastuneetkin roimasti—useat ovat nykyään kymmenien tuhansien omistajia, jonka he ovat hankkineet valvomalla "siirtokansan" etuja, tekemättä hyödyllistä työtä päivääkään.

Nykyään heillä on Sibelius-seuransa, silakkaseuransa, Talas—Valtoskomiteansa, y.m. vehkeensä, mutta heistä itsestään tärkein lienee n. s. adressihomma. Kun yleiseuropalainen sota puhkesi, käsittivät täkäläisetkin kamasaksat, vaikka heidän valtiollinen älynsä ei olekaan terävin, että sotaa täytyy joskus seurata virallisen rauhankin ja he päättivät tulevassa rauhassa vapauttaa Suomen Yhdysvaltain presidentin avuila. Tarvitsi vain lähettää kaikkien Amerikan suomalaisten allekirjottama adressi presidentti Wilson'ille, jossa selostetaan kuinka pirusti ryssä on puristanut Suomea ja sen jälkeen vaatimus, että siitä on nyt tehtävä loppu ja Suomelle on myönnettävä vapaus, niin kaikki tulee sujumaan kuin kotitekoisen "Texas-Tomin" tanssiminen amerikalaisten rähmästelijäin yövalvojaisissa. Homma pantiin alulle, nimiä ja rahaa alettiin keräämään ja molempia tuli huomttava määrä—yhteisymmärrys ja sopusointu eri keinottelijaryhmäin välillä oli täydellinen. Mutta kävi niin, että sota jatkuikin pitemmälle kuin alkujaan oli luultu ja siitä seurasi, että adressihommakin venyi samassa suhteessa. Kuitenkaan tuon homman venyminen ei ollut eduksi adressin hommaajille, sillä sikäli kuin aikaa kului, alkoivat tofset hommaan osalliset epäillä vetäneensä lyhyemmän korren ja niin alkoivat hiljaisen murinan koko hommaa vastaan. Murina on hiljalleen kasvamassa ja nyt ollaan siinä onnellisessa asiain tilassa, että voitaisiin saada koimekin adressia, jos vain olisi riittävästi niitä, jotka hommaan uhraisivat rahaa.

Yhtä adressia hommaa "Päivälehti", väittäen edustavansa sitä "oikeata" ja "alkuperäistä" hommaa, toisen etupäässä inisee "Pohjan Tähti" ja kolmas kuuluu teosofisten tasojen perusteella "New Yorkin Uutisille". Kaikki nämät ryhmät epäilevät toisiaan ja haluaisivat itse päästä määräämään kuinka jutussa menetellään.

Huvittavinta ja samalla surullisinta on heidän kinastelunsa siitä ketä uskotaan adressin varsinaisiksi hommaajiksi, ketä ovat ne onnelliset, jotka saavat sen virallisesti allekirjottaa. Siihen ei kelpaakaan kuka vain. Niiden kuuluu pitävän olla hyvissä väleissä tsaari Nikolain kanssa, muutoin kuuluu homma menevän pilolle. Niinpä esim. rouva Aino Malmberg on kelpaamatoin siitä syystä kun hän on maanpaossa Suomesta, eikä häntä voida ottaa lukuun muutoin kuin korkeintaan nimien kerääjänä. Jos Nikolai näkee adressin hommaajain joukossa vihaamiensa henkilöitten nimet, niin hän—niin sanotaan—tulee siitä syystä hylkäämään koko odressihomman eikä ota siinä esitettyä vaatimustakaan huomioonsa, mutta kun sellaisia nimiä ei hommaan yhdistetä niin sen menestys on varma. Kai homman menestymisen kannalta olisi turvallisinta hankkia Bobrikoffin, Rasputinin ja Stolypinin nimien lisäksi joukko täkäläisten prominenttien niminä—niillä ehkä olisi jotakin puoleensa vetävyyttä tässä "tärkeässä" asiassa.

Tämä nimien valikoimisessa esiintyvä "varovaisuus" se paljastaakin koko homman onttouden. Hommaajat ovat vakuutettuja siitä, että jos joku vastenmielinen henkilö on hommaajain joukossa, niin se voipi vaikuttaa siten, että koko homma menee karille, mutta heidän järkivähänsä ei saa mitenkään kiinni sitä puolta asiasta, että koko homma sinänsä voisi olla Nikolaille vastenmielinen ja siitä syystä tuloksetton. Heidän lapsekkaan käsityksensä mukaan tulisi itsevaltias Nikolai luopumaan osasta valtakuntaansa ja samalla tunnustamaan, että hän on sen osan kanssa menetellyt väärin, kun vain ei hommassa ole mukana niitä, jotka hänelle ovat tavalla tai toisella ennemmin tuosta väärinkäytöksestä huomauttaneet.

Pastori Lilbacka sanoi kerran, että osa heikäläisistä hulluttelee koko ikänsä ja niin se näkyy olevankin.

Mutta välipä tällä. Tämäkin ad-

— Jos haluat saada Toverin sen nykyisellä hinnalla, niin muista tilata se ennen maaliskuun alkua, jonka jälestä tilaushinta on korkeampi.

TOVERIN TILAUSHINNAT
alkaen 1 päivänä maaliskuuta, ovat toistaiseksi

1 vuosikerta	$3.75
½ vuosikertaa	$2.00
4 kuukautta	$1.35
3 kuukautta	$1.00
1 kuukausi	.50

Pyydämme asiamiestemme ottamaan tämän huomioonsa. Kaikki tilaukset, jotka ovat otetut ennen maaliskuun 1 päivää, voidaan saada entisillä hinnoilla.

TOVERIN KONTTORI.

ressihomma on tuottanut hommaajilleen useamman sata dollaria ja sehän siinä onkin pääasia. Hommaajat kyllä itsekin käsittävät hommansa lapsellisuuden, mutta kun se on tuottavaa pisnestä, niin pitävät sitä yllä.

□□□

"RYSSÄN FINNIN" KARSKI LUONTO.

Raivaaja kertoo:

New York Herald kertoo seuraavan tarinan "ryssän suomalaisesta", Gustave A. Johnsonista:

Gustave A. Johnson oli kuulusteltavana tuomari Mark A. Sullivanin edessä Jersey Cityssä, tullakseen tämän maan kansalaiseksi.

"Mikä on Yhdysvaltain perustuslaki", kysyi tuomari kansalaiseksi pyrkijältä.

"Voimakas ja terve, täytyy minun sanoa", vastasi suomalainen.

"Tutkikaa vielä perustuslakia", sanoi tuomari vastauksen johdosta, "ja tulkaa kolmen kuukauden kuluttua uudelleen."

"Oh, tämä maa voi mennä helvettiin", ärjäsi Johnson.

"Niinkö? Siitä komennosta saatte viisi päivää linnaa ja teidän kansalaishakemuksenne peruutetaan. Te ette voi päästä Yhdysvaltain kansalaiseksi", päätti tuomari.

Taisi se Johnson kipeästi kaivatakin tämän viisi päivää päänsä selvittämistä varten.

Järjestömme asioita

KIRJASTO JACK LONDONIN MUISTOLLE.

San Franciscossa ovat sosialistit panneet alulle perustaa sosialistisen kirjaston hiljan kuolleen kirjailijan Jack Londonin muistolle. Kirjastolle on jo tehty huomattavia lahjotuksia; muun muassa 50,000 dollarin rahalahjoitus ehdolla, että kirjasto hankkii lahjoituksina yhtä suuren summan. Sosialistipuolueen kansallisvirastokin on lahjoittanut kirjallisuutta sievoisen määrän ja monet sosialistiset kustantajat ovat, saamieni tietojen mukaan, lahjoittaneet kustantamiaan kirjoja runsaalla mitalla.

Kirjastokomitea on kääntynyt kaikkien vieraskielisten sosialistijärjestöjen puoleen pyynnöllä, että kaikki maassa ilmestyvät vieraskieliset puolueliehdet asettaisivat kirjaston lähetyslistalleen. Jos kaikki komitean suunnitelmat toteantuvat, saadaan tuosta kirjastosta maailman suurin sosialistinen kirjasto.

Vaikkakin tuohon hommaan on sekotettu tarpeellinen määrä amerikalaisille tovereille ominaista "sankarin kunnioitusta", tulisi tuollaisella kirjastolla, sosialistisen johtokunnan johdolla, tärkeä opinahjo köyhälistölle ja vaikuttaisi se ehdottomasti kirjastoa käyttävän työväestön tietoisuustasoa kohottavasti. Toivottavasti kaikki suomalaiset puoluelehdet täyttävät kirjastokomitean pyynnön ja lähettävät lehden osotteella:

The Jack London's Library,
1256 Market St., San Francisco, Cal.
HENRY ASKELI,
S. s. j. sihteeri.

S. S. JÄRJESTÖN T. P. KOMITEAN TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1916.

Komitean jäsenet ja virkailijat.

Vuoden alussa tulivat komiteaan valituksi: Karl Helander, Alex Halme, J. Martinmäki, J. Maunus, P. Ahti, F. A. Mäki ja K. Hellman. Sihteeriksi tuli J. F. Mäki. K. Hellman poistui komiteasta heti vuoden alussa. Hänen tilalleen kutsuttiin varajäsen John Niemi, siihen asti kuin varsinainen jäsen tuli valituksi. Uudessa vaalissa tuli valituksi komiteaan Wm. Bowers.

Komitean puheenjohtajana on toiminut K. Helander, rahastonhoitajana J. Maunus ja sihteerinä J. F. Mäki.

Järjestön tilientarkastajina ovat toimineet Oscar Saari, Chicagon eteläpuolen osastosta; Elias Sinisalo, Chicagon pohjoispuolen osastosta; John Huttunen, Waukeganin osastosta.

Komitea on pitänyt kokouksia kerran kuukaudessa.

Luennoitsijat.

Vuoden alkupuolella julistettiin järjestön lehdissä kahden luennoitsijan paikat avoimiksi, mutta hakijoita ei ilmaantunut. Yksityisesti tiedusteltua tunnetuimmilta luennoitsijoilta, saatiin vastaukseksi, että silloisella kolmen ja puolen dollarin päiväpalkalla ei kannata lähteä luentomatkalle. Sen vuoksi asetti komitea yleisäänestyksellä hyväksyttäväksi ehdotuksen järejstön luennoitsijain päiväpalkan korottamisesta viiteen dollariin. Kun ehdotus tuli hyväksyttyä, julistettiin luennoitsijain paikat uudelleen avoimiksi. Tällä kertaa ilmoittautuneista hakijoista valittiin luennoitsijaksi M. Hahl. Toisia hakijoita ei katsottu pätteviksi, jonka vuoksi toista luennoitsijaa ei voitu valita. Myöhemmin on vielä tiedusteltu kirjeellisesti useampiakin tunnetuita luennoitsijoita, mutta ilman tulosta.

M. Hahl on toiminut luennoitsijana syyskuun 18 p:stä alkaen. Hän on työskennellyt keskipiirissä vuoden loppuun asti. Tällä ajalla on hän pitänyt 79 luentoa; kuulijoita on ollut luentotilaisuuksissa yhteensä 3,897. Tuloja kolehdeista on ollut $160.29.